

Amendement

Eilanddichter: meer statuur

Raad	17-09-2015
5 Sport en cultuur	
Portefeuillehouder	E. Hercules

Het college stelt voor een Eilanddichter te benoemen.
 Het advies leest echter als een advies voor de aanschaf van een lantaarnpaal.
 Het college stelt ook dat sprake is van een 'onbezoldigde erebaan'.
 Wij denken dat de Eilanddichter meer statuur verdient.

Toelichting

Uit een zoektocht op het internet blijkt dat het niet ongebruikelijk is om stadsdichters te belonen, zonder dat daarmee de eer de hoort bij het ambt aangetast wordt. Dat blijkt ook uit de omschrijving die [De Digitale Bibliotheek voor de Nederlandse Letteren](#) opgenomen is; [Dordrecht](#) is daar een mooi voorbeeld van. Er wordt ook nogal wat verwacht van de aan te stellen Eilanddichter. Daar mag wat ons betreft iets tegenover staan.

We willen graag dat het vervolg-traject meer recht doet aan de statuur van de Eilanddichter, met een rol van de in te stellen commissie die verder reikt dan voorgesteld. Wij vinden dat deze commissie (waarin dan ook minimaal één vakbroeder opgenomen wordt) voorstellen moet doen voor het gehele traject van werving, keuze tot en met benoeming en installatie.

Sleutelwoord daarbij is wat ons betreft dus: *statuur*.

Kijkend naar de taken van de Eilanddichter zouden wij ook graag zien dat hij/zij zich zo af en toe 'mengt' in de lokale politiek. We denken aan bijvoorbeeld het soms bijwonen van vergaderingen en daarover ongecensureerd poëtisch vertellen. *'Algemene beschouwingen op rijm'*.

Spreekt uit

Dat het traject vanaf werving tot en met benoeming recht moet doen aan de **statuur** van de Eilanddichter.

Besluit

1. dat met ingang van 2016 een Eilanddichter wordt benoemd, **die op Texel is geboren en getogen of er nu (nog) woont.**
2. dat in de in te stellen commissie ook minimaal één 'vakbroeder' zitting moet nemen.
3. dat de commissie **tevens** voorstellen doet aan het college voor:
 - de **taken** van de Eilanddichter
 - de wijze van **werving**
 - de (mogelijkheden voor de) beloning (al dan niet) van de Eilanddichter
 - het momentum waarop (en ook: hoe) de benoeming plaatsvindt.

Waarbij recht wordt gedaan aan de statuur van de Eilanddichter.

Stadsdichter

(Uit: *De Digitale Bibliotheek voor de Nederlandse Letteren*)

Een stadsdichter is een dichter die door het bestuur van een stad (college van burgemeester en wethouders/schepenen) is aangesteld om in een jaar of langere periode een aantal gedichten te schrijven en eventueel voor te dragen bij bijzondere gebeurtenissen binnen de gemeente. Het is gebruikelijk dat de dichter hiervoor een vergoeding ontvangt. Doorgaans gaat aan de benoeming een open sollicitatieprocedure vooraf. Het fenomeen stadsdichter blijkt een opportuniteit te zijn om poëzie met een groter publiek te delen. Steeds meer Nederlandse en Vlaamse steden hebben recent stadsdichters aangesteld: zo bijv. in Venlo Emma Crebolder, in Ninove Willie Verhegghe, in Dordrecht Jan Eijkelboom, in Gent Erwin Mortier. In Antwerpen werden vanaf 2007 volgende auteurs als stadsdichter aangesteld: Tom Lanoye, Ramsey Nasr, Bart Moeyaert, Joke van Leeuwen, Peter Holvoet-Hanssen en Bernard Dewulf.

In ruimere zin kan men het stadsdichterschap ook toeschrijven aan auteurs die zonder echte aanstelling hun (geboorte)stad tegen een toelage speciaal in het licht hebben gesteld. Zie ook [poeta laureatus](#).

Lit: C. Houwman, 'De stadsdichter als hofnar' in *Noachs kat: Noord-Nederlands tijdschrift voor proza en poëzie* 7 (2001), p. 23-26 • F. Speet, 'Dichten voor eigen parochie. Stadsdichters in Nederland en Vlaanderen' in *Ons erfdeel* 51 (2008) 1, p. 20-29 • S. Mareel, *Voor vorst en stad. Rederijkersliteratuur en vorstenfeest in Vlaanderen en Brabant (1432-1561)* (2010) • H. Brinkman, 'De Gentse dichter Everaert Taybaert en het stadsdichterschap in de late middeleeuwen' in *Spiegel der letteren* 53 (2011), p. 419-442 • N. Geerdink, 'Stadsdichterschap in de zeventiende eeuw. Jan Vos (1610-1667) en Amsterdam' in *Spiegel der letteren* 53 (2011), p. 443-460 • www.epibreren.com/stadsdichters.

Voorbeeld omschrijving Stadsdichter van de gemeente Dordrecht

“De stadsdichter is zichtbaar en hoorbaar aanwezig in de stad en voegt (op uitnodiging) een dichtelijke toets toe aan ontvangsten en stedelijke bijeenkomsten. Hij levert gevraagd en ongevraagd dichtelijk commentaar op de actualiteit.

De stadsdichter streeft ernaar een verbinding aan te gaan met het Dordtse publiek door de dichtkunst op aansprekende wijze voor het voetlicht te brengen. Als stedelijk ambassadeur vestigt hij in positieve zin de aandacht op de stad. Samen met literaire initiatiefgroepen in de stad en in overleg met de gemeente hij jaarlijks een laagdrempelig poëziefestival voor Dordrecht en de regio, waar naast bekende namen ook nieuw talent en (mogelijk) stadsdichters uit andere steden zich kunnen presenteren.

De auteursrechten van de teksten van de stadsdichter blijven eigendom van de auteur, maar de gemeente krijgt het onbeperkte gebruiksrecht voor niet commerciële doelen, zoals eigen publicaties, gebruik in interne en externe media en representatiegeschenken.”

“De belangrijkste taak van de stadsdichter is, kort samengevat, het dichtelijk verwoorden van het wel en wee in de stad en daarmee belangstelling wekken voor literatuur en poëzie bij een breed publiek. De literaire fijnproevers hoeven niet overtuigd te worden van de waarde van poëzie; zij weten de weg naar voordrachten, boekhandel en bibliotheek toch wel te vinden. Het gaat er juist om nieuw publiek te bereiken, Dordtenaren die in het dagse leven zelden met poëzie in aanraking komen.”

De Stadsdichter van Dordrecht ontvangt € 5.000 per jaar.